

пещерата на съкровища с подчертан етнически контекст вече я утвърждава като съществен динамичен маркер в етничното пространство. Още повече, че тя е на междата между световите и е в пряка връзка със света на предците - отвъд. Дори, погледнато в тази посока, като че ли е в реда на нещата, етническото съкровище да бъде скрито и пазено там, където са предците - покровители. Може би тук е и отговорът на въпроса относно участието на съкровищния топос пещера в етничното усвояване на пространството и неговата сакрализация.

ГЛАВА ТРЕТА

СВЕЩЕНИ МЕСТА, СВЪРЗАНИ С ИСЛЯМА

При разглеждането на сакралните топоси и тяхното място във фолклорната история не е възможно да се подминат топосите, свързани и с исляма, които участват активно в изграждането на сакралната топография.

В местното знание на Сливенско битуват множество наименования на местности, чието съдържание говори за сакралност, съотнесима с исляма. Местностите Джамията край с. Гергевец и Бозаджий, както и махалата Джамията в с. Старо село подсказват, че там вероятно някога е имало ислямски храм - джамия в старо селище. (Дечев, Демирев 2012: 257) А наименованията Джами тарла край с. Крушаре (някогашна нива на Гючменската джамия) и Джами сърта край с. Средорек обозначават имоти на местни джамии. (Дечев, Демирев 2012: 257) Дервиш алан в землището на с. Новачево и Дервишка поляна край с. Бяла са свързани с имоти - обиталища на мохамедански монаси. (Дечев, Демирев 2012: